

jøet i almennyttigt byggeri. Støtten foreslås ydet via den fælles moderniseringsfond, jf. den nugældende § 35, stk. 2.

Endvidere foreslås, at finansieringen af de nævnte arbejder fremover sker med 100 pct. realkreditlån (indekslån), hvortil landsbyggefonden yder ydelsesstøtte som for nybyggeri. Det hidtidige kommunale grundkapitallån på 4 pct. af udgifterne til arbejderne foreslås således afskaffet. Det samme gælder de 2 pct. beboerindsud, som hidtil er blevet pålagt i forbindelse med ombygning af ledige lejligheder og miljøforbedrende arbejder.

Yderligere foreslås, at der kan ydes tilsvarende støtte - ligeledes via moderniseringsfonden - til finansiering af sådan øget vedligeholdelse i afdelingerne, som foretages i nær tilknytning til byggeskadeudbedringer. Det er derimod ikke hensigten, at almindelige vedligeholdelsesarbejder skal kunne finansieres med støttede indekslån. Dette forslag skal ses i tæt sammenhæng med den foreslåede præcisering af adgangen for landsbyggefonden til at nedsætte selskabernes fortrinsret til egne bidrag, jf. nr. 12 og bemærkningerne hertil.

Endelig foreslås, at kommunalbestyrelsen påtager sig garanti for den del af indekslånet, der på tidspunktet for lånets optagelse har pantessikkerhed ud over 80 pct. af ejendommens værdi, og at landsbyggefonden forpligter sig til at godtgøre kommunen halvdelen af dens eventuelle tab som følge af garantiforpligtelsen. Ejendommens værdiansættelse skal ske efter realkreditlovens regler og er således uafhængig af størrelsen af de godkendte udgifter til arbejdernes udførelse. Det vil indebære, at kommunalbestyrelsen og landsbyggefonden skal påtage sig garanti for hele indekslånet, hvis lånet placeres med en prioritet ud over 80 pct.-grænsen. Omvendt kan det forekomme, at belåningen kan ske uden garanti.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15 og 17.

Der er tale om konsekvensrettelser.

Til nr. 16 og 26.

De nugældende begrænsninger/betingelser for støtte til udbedring af ekstraordinære byggeskader, ombygning af ledige lejligheder samt miljøforbedrende foranstaltninger fremgår dels af lovens kapitel 8, dels af administrativ praksis i Boligministeriet.

Ved den foreslåede overførsel af støtten til de nævnte arbejder fra stat og kommune til Boligselskabernes Landsbyggefond, jf. nr. 14 og bemærkningerne hertil, har det ikke været tanken, at der skal ske ændringer i betingelserne for støtten.

Det er imidlertid fundet ønskeligt at forenkle lovbestemmelserne om støtte. Hertil kommer, at en del af de gældende betingelser for støtte vil være mindre velegnede til indsættelse i loven, idet de er meget detailprægede.

På den baggrund foreslås, at kapitel 8 ophæves, og at samtlige begrænsninger/betingelser fastsættes i et regulativ, som udarbejdes af Boligselskabernes Landsbyggefond, og som skal godkendes af boligministeren, jf. en lignende ordning i lovens § 37, stk. 1 og 2.

Til nr. 18, 19 og 21.

Det foreslås, at kommunalbestyrelserne fremover på statens vegne meddeler tilsagn om støtte, således at hele støttesagsbehandlingen fremover foretages af kommunalbestyrelserne. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Det foreslås samtidig præciseret, at der ikke sker nogen ændring i den eksisterende fremgangsmåde, hvorefter selve fordelingen af lejligheder mellem kommunerne indbyrdes foretages af boligministeren.

Til nr. 20 og 22.

Bevillingskvoten for almennyttige boliger foreslås for 1991 fastsat til 5.000 boliger. Der henvises til de almindelige bemærkninger ad § 1 I.

Til nr. 23.

Som følge af den foreslåede decentralisering af tilsagngivning foreslås der indsat en bemyndigelse for boligministeren til at fastsætte de nærmere regler herom, herunder om fordeling af kvote m.v.

Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsens afgørelser om tildeling (eller afslag på tildeling) af tilsagn inden for den af Bygge- og Boligstyrelsen tildelte kvote ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Til nr. 24.

Ændringen er en følge af, at lov om indeksregulerede realkreditlån blev ophævet samtidig med ikrafttrædelsen af den nye realkreditlov (lov nr. 841 af 20. december 1989).

Til nr. 25.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede decentralisering af tilsagngivning.

Til nr. 27.

I forslaget præciseres, at boligministeren som hidtil foretager fordelingen af kvoten. Fordelingen vil ske efter de hidtidige kriterier. Der er således ikke ta-